

TEKSTEN**PREMIÈRE LEÇON DU MERCREDI SAINT**

Incipit Lamentatio Jeremiae Prophetæ.

Hier beginnen de klaagliederen van de profeet Jeremia.

Aleph. Quomodo sedet sola civitas plena populo? facta est quasi vidua domina gentium, princeps provinciarum facta est sub tributo.

Aleph. Ach, hoe eenzaam zit zij neer, de eens zo levendige stad. Een weduwe is ze geworden, zij die groot was onder de volken, de vorstin van de gewesten is tot slavernij vervallen.

Beth. Plorans ploravit in nocte, et lacrimæ ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus caris ejus. Omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimici.

Beth. Heel de nacht weent zij, haar wangen zijn nat van tranen: er is niemand die haar troost, niemand van haar vele minnaars; geen vriend bleef haar trouw, allen zijn haar vijandig gezind.

Gimel. Migravit Judas propter afflictionem, et multitudinem servitutis: habitavit inter gentes, nec invenit requiem. Omnes persecutores ejus apprehenderunt eam inter angustias.

Ghimel. Juda is verbannen na een tijd van nood en onderdrukking; zij zit neer temidden van de volken, maar vindt geen rust: haar vervolgers belagen haar, drijven haar in het nauw.

Daleth. Viæ Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad solemnitatem: omnes portæ ejus destructæ, sacerdotes ejus gementes, virgines ejus squalidæ, et ipsa oppressa amaritudine.

Daleth. De wegen naar Sion treuren, omdat er zijn geen mensen meer naar de plechtigheden komen. Haar poorten liggen verlaten, haar priesters zuchten, haar meisjes zijn in de rouw. En zichzelf heeft een bitter lot.

Heth. Facti sunt hostes ejus in capite, inimici ejus locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum ejus. Parvuli ejus ducti sunt in captivitatem, ante faciem tribulantis.

Heth. Haar vijanden zijn heer en meester, zo zeker van zichzelf. De Heer heeft haar dit aangedaan om haar vele overtredingen. Haar kinderen zijn gevangen weggevoerd, voor de vijand uit.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

Jeruzalem, Jeruzalem, bekeer u tot God uw Heer.

RESPONSORIUM: IN MONTE OLIVETI

In monte Oliveti oravit ad Patrem:
Pater, si fieri potest
ranseat a me calix iste.
Spiritus quidem promptus est,
caro autem infirma.
Fiat voluntas tua.

Op de Olijfberg bad hij tot de Vader:
Vader, indien het mogelijk is,
laat deze beker aan mij voorbij gaan.
De geest is wel gewillig,
maar het vlees is zwak.
Uw wil geschiede.

V. Vigilate, et orate,
ut non intretis in tentationem.

V. Waakt en bidt,
opdat gij niet in de verleiding komt.

DEUXIÈME LEÇON DU MERCREDI SAINT

Vau. Et egressus est a filia Sion omnis decor ejus: facti sunt principes ejus velut arietes non invenientes pascua, et abierunt absque fortitudine, ante faciem subsequens.

Zain. Recordata est Jerusalem dierum afflictionis suæ et prævaricationis omnium desiderabilium suorum, que habuerat a diebus antiquis, cum caderet populus ejus in manu hostili, et non esset auxiliator. Viderunt eam hostes, et deriserunt Sabatha ejus.

Heth. Peccatum peccavit Jerusalem, propterea instabilis facta est. Omnes qui glorificabant eam, spreverunt eam: quoniam viderunt ignominiam ejus. Ipsa autem gemens conversa est retrorsum.

Teth. Sordes ejus in pedibus ejus, nec recordatus est finis sui. Deposita est vehementer, non habens consolatorem. Vide, Domine, afflictionem meam: quoniam erectus est inimicus.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

RESPONSORIUM: TRISTIS EST ANIMA MEA

Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic et vigilate mecum: nunc videbitis turbam; qua circumdabit me: Vos fugam capietis, et ego vadam immolari pro vobis.

V. Ecce appropinquat hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Vau. Sion heeft al haar glans verloren. Haar leiders zijn als herten die geen weidegrond meer vinden. Ze zijn gevluht, van al hun kracht beroofd, voor hun vervolgers uit.

Zai. Jeruzalem denkt ten tijde van haar nood en haar zwerfend bestaan aan alle kostbaarheden die zij vanouds bezat. Toen haar volk in handen van de vijand viel, schoot niemand haar te hulp; de vijanden die haar zagen, lachten om haar ondergang.

Heth. Haar zware zonden maakten Jeruzalem tot een voorwerp van spot; wie haar eerden, verachten haar, nu ze haar naaktheid zien. En zij, zij kreunt en zucht en wendt zich af.

Teth. Haar onreinheid kleeft aan de zoom van haar kleed. Dit einde had ze niet voorzien. Ontstellend diep is zij gezonken, er is niemand die haar troost. Heer, zie toch mijn nood, zie hoe de vijand zich verheft.

Jeruzalem, Jeruzalem, bekeer u tot God uw Heer.

Mijn ziel is dodelijk bedroefd; blijf hier met mij waken. Weldra zien jullie de menigte die mij zal omringen. Jullie zullen vluchten, en ik zal mijzelf voor u offeren.

V. Het ogenblik is nabij waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars.

TROISIÈME LEÇON DU MERCREDI SAINT

Jod. Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus: quia vidit gentes ingressas Sanctuarium suum, de quibus præceperas ne intrarent in Ecclesiam tuam.

Caph. Omnis populus ejus gemens, et querens panem, dederunt pretiosa queque pro cibo, ad refocillandam animam. Vide Domine et considera, quoniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiavit me, ut locutus est Dominus, in diae iræ furoris sui.

Mem. De excelso misit ignem in ossibus meis, et erudivit me: expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum: posuit me desolatam tota die merore confectam.

Nun. Vigilavit jugum iniquitatum mearum: in manu ejus convolutæ sunt, et impositæ collo meo, infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

Jod. De vijand heeft zijn hand naar haar kostbaarheden uitgestrekt. Zij moet aanzien hoe het heiligdom betreden wordt door vreemde volken, aan wie u de toegang tot de gemeenschap had ontzegd.

Caph. Alle inwoners zuchten en steunen, op zoek naar wat brood, ze ruilen hun kostbaarheden voor voedsel, om weer levenskracht te krijgen. – Heer, zie mij, merk toch op hoezeer ik word veracht.

Lamed. Jullie die hier voorbijgaan, raakt het jullie niet? Merk toch op en zie: is er leed als het leed dat mij wordt aangedaan, dat de Heer op de dag van zijn toorn over mij heeft uitgestort?

Mem. Hij liet uit de hoogte vuur neerdalen dat in mijn gebeente brandt. Hij spande een valstrik voor mij, hij deed mij terugdeinzen. Hij verwoestte mijn leven en maakte me ziek, dag na dag.

Nun. Hij heeft mijn overtredingen gebundeld en ze vastgemaakt als een juk; ze drukken zwaar op mijn nek, mijn kracht is gebroken. De Heer heeft mij uitgeleverd aan hen bij wie ik weerloos ben.

Jeruzalem, Jeruzalem, bekeer u tot God uw Heer.

RESPONSORIUM: ECCE VIDIMUS EUM

Ecce vidimus eum
non habentem speciem,
neque decorem:
aspectus eius in eo non est:
hic peccata nostra portavit
et pro nobis dolens:
ipse autem vulneratus est
propter iniquitates nostras:
cuius livore sanati sumus.

V. Vere languores nostros ipse tulit
et infirmitates nostras ipse portavit.

Zie, wij zagen hem
zonder gedaante
en zonder schoonheid.
Zijn uiterlijk was in hem verloren gegaan.
Hij heeft onze zonden gedragen
en lijdt voor ons.
Toch is hij gewond
omwille van onze ongerechtigheden.
Door zijn striemen zijn wij genezen.

V. Waarlijk, hij heeft onze gebreken
gedragen, en heeft zich beladen met ons
verdriet.